

afhang af udlandet. Det gør den ikke efter Det Konservative Folkepartis opfattelse. Den skal vi selv kunne klare at få styr på, og kommer udlandet og giver os et ekstra skub, og det så betyder, at det bliver pænere endnu, er det jo kun endnu bedre for målet, nemlig gældfrihed, som statsministeren i øvrigt var enig i.

Hvad angår de administrative lettelser, fik vi en kvittering for det arbejde, vi udfører i øvrigt i et godt samarbejde med erhvervsministeren. Men statsministeren må undskylde: Der var et spørgsmål, jeg ikke fik svar på. Jeg håber, statsministeren lytter, for det er et spørgsmål til ham.

Det, jeg ikke fik svar på, var, om regeringen ville sikre i den højt opreklamerede og vel meget gode projektlettelse af de administrative byrder for virksomhederne, at også miljøministeren og Miljøministeriet inddrages i den proces, således at mængden af byrder og blanketter og krav om regnskaber og om det ene og det andet og det tredje udelukkende til glæde for nogle socialdemokratiske tænkere, der tror, det hjælper på miljøet, at disse alle mulige forskellige forordninger også inddrages, samlet nedsættes og ikke blot forøges ved, at vi fjerner nogle i Erhvervsministeriet, og så indsætter vi syv nye fra miljøministerens hånd.

Jeg vil gerne have en forsikring om, at Miljøministeriet også er enig i regeringens planer om at fjerne administrative byrder fra erhvervslivet.

Om sygehusvæsenet vil jeg godt sige, at det lød næsten, som om statsministeren mente, at den eneste operation eller den eneste form for undersøgelse, Det Konservative Folkeparti stillede krav om skulle have en tidsgrænse, var de nævnte kræftundersøgelser. De blev nævnt som et eksempel, for en mistanke om kræft er nok en af de mest grusomme mistanker at gå rundt med, samtidig med at man står på venteliste og ikke kan få den hverken be- eller afkræftet. Hvis man nærlæser vores forslag til sygehusplanen, vil man se, at ventetidsgarantien selvfølgelig skal gælde alle sygdomme og specielt skal være skærpet omkring de livstruende sygdomme. Så der var kun tale om et eksempel og ikke en fremhævelse af, at det lige præcis udelukkende var den form for operationer, vi skulle have fat i.

Lige for god ordens skyld, inden jeg slutter af her, vil jeg sige til de to dagsordener, at vi ikke kan stemme for dagsordenen fremsat af Dansk Folkeparti ved fru Pia Kjærsgaard. Det er et indgreb i en løbende retssag, og det har intet overhovedet at gøre her i Folketinget, så den vil vi ikke engang tage stilling til indholdet af. Den

anden er en dagsorden fra fru Kirsten Jacobsen, som er en god og fin afskrift af punkter fra vores eget finanslovforslag. Så den vil vi selvfølgelig stemme til, men jeg skal dog bemærke over for fru Kirsten Jacobsen, at i Det Konservative Folkeparti synes vi, det er meget bedre at arbejde for at skabe resultater på de her områder end for at fremsætte dagsordensforslag. Derfor er vi heller ikke medforslagsstillere af dagsordenen, men vi synes i øvrigt, at indholdet er udmærket, og stemmer derfor grønt til det.

Min afsluttende bemærkning her i anden runde skal være, at ingen skal være i tvivl om, at målet for Det Konservative Folkeparti er at få en ny regering. Ingen skal være i tvivl om, at målet for Det Konservative Folkeparti er at få en borgerlig regering, men ingen skal heller være i tvivl om, at i Det Konservative Folkeparti kan vi godt tælle, hvilken dom vælgerne afsagde i 1994. Det kniber lidt for visse andre af deltagerne i debatten i dag. Det er således, at der faktisk i dag i Folketinget ikke er 90 mandater for en borgerlig regering, og de 90 mandater, der skal til for at danne en borgerlig regering, er dem, Det Konservative Folkeparti ønsker at være med til at skaffe ved at skaffe borgerlige resultater og vise, at det kan betale sig. Det kan flyttes ved at vise, hvad vi vil. Det er det, vi vil arbejde på i efterårets løb, og det er det, vi vil arbejde på i finanslovforhandlingerne.

Formanden:

Inden vi går videre i ordførerrækken, så har justitsministeren bedt om ordet, og hr. Kristian Thulesen Dahl har bedt om en kort bemærkning.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Til fru Anne Birgitte Lundholt: Jo tidligere lovforslaget vedrørende rockere vedtages, jo før får politiet de nødvendige redskaber i hænde. Jeg sagde i Polensgade, at det her var afhængigt af Folketingets vedtagelse. Jo før Folketinget vedtager det, desto bedre, for så kan politiet gå i gang med at løse den opgave, som borgerne i Polensgade så meget efterlyser det får mulighed for. Derfor håber jeg meget, at Det Konservative Folkeparti også vil være med til at få dette forslag vedtaget så tidligt som muligt, så politiet kan gå i gang med at skabe den tryghed, beboerne efterlyser.